

tua uino fragrantia unguentis obtinuit
In cipit liber decimus de aduen-
tu seu diuinitate siue opatione
Sancti Spiritus

QUAE
MUNE
NER
ABI
LIS

et amplectenda scē
ecclie filius q; eius unū
beat esse. de aduentu sp̄s
sc̄i solemnitas. considerata
p̄sone aduenientis dignitas simulq;
causa aduentus eius euident̄ de monst-
rat. Ipse enī deus ac dñs est patri filio
q; consubstantialis et coeternus in ca-
tus atq; unū m̄sus ut pote creatus ter-
cia p̄sone t̄nitatis cuius absq; gr̄a
nulla in ordine celoz cōsistit cāta ra-
tionabilis. a quo recedens anḡls diabo-
lus factus. ad quē accedens homo d̄s
similis reditus est. Causa aut̄ aduen-
tus eius hec est. ut quia sponsus ab lat̄
ē. filioꝝ eius curā atq; tutelam pupil-
loꝝ suscipiat. et testamto patris legata
illis immo sanguine eius cōsc̄ptam
hereditatem ad uocatione legitima
defendat. in omni p̄torio coram quo-
uis iudice. rege aut tyranno siue p̄n-
cipibus terre. P̄ponenda namq;
erat lis. in iudicio de terminis pat-
ne possessionis. et cū antiquus die-
rum dixerat huic de quo loquimur

sponsus pupilloꝝ patri. postula ame et
dabo tibi gentes hereditatē tuā. et pos-
sessionē tuā terminos terre. futurum
tam erant qui hereditatē eius nummū
uāleat angustare aut etiā annullare.
ut iudei qui in sua tantū synagoga.
ut donatus qui in sola coartare con-
tendit africa. ut pagani qui nulla
illius possessionē usquā esse uolebant.
Pret̄ea celoz p̄dia q̄ p̄dere poterant fi-
liū sup̄ dicto patris testamto sibi met le-
gata infidiantib; malignis spiritibus.
tutorē hunc fidissimū ad esse o perce-
bat. qui illos erudiret. p̄tegeret. et
p̄delinquentibus interueniret. Nam
quid oremus in quid apl̄s sicut opor-
tet nescimus. sed ipse sp̄s postulat p̄
nobis gemitibus in enarrabilib;. Igit̄
iuxta p̄sone aduenientis dignitatē
et aduent̄ causam. gl̄osa splendida.
uenabilis et dulcis ē sc̄s ecclie dñi sole-
mnitas hec. de aduentu sp̄s sc̄i equi-
ut illa sacro sc̄a festiuitate dñice resur-
rectionis. quia uidel̄ sic nichil nobis
nasci p̄fuit. nisi redimī p̄fuisset. ita
nichil nobis redimī p̄fuit. nisi sp̄u
sc̄o illuminari et peccōꝝ remissionē
accipere p̄fuisset. **Qua auctoritate
sabbato pentecostes sic et sabbato
pascche baptizandum sit**
Qua p̄pter hec duo tempa. id ē
pascche et pentecostes a romanis
pontificibus ad baptizandū p̄fua sūt.
Unde magn̄ leo sc̄bens ad uniuersos ep̄os
p̄ficilliam constituitos. cū de sabbato sc̄o

pasche qd' baptizandū sit dixisset. adje-
cit. Addit sane hunc observantie e-
pentecostes exaduentu scī sp̄s solem-
nitas quę de paschalis festi pende tar-
ticulo & cū ad alios dies cetera festa p-
tineant. hec semp ad eū diem qui resur-
rectioni dñi est in signis occurrit. por-
rigens quodam auxiliantis gr̄e manū
& eos quos a die pasche aut molestia in-
firmitatis aut longinquitatis itineris.
aut nauigationis difficultas includit
mutans ut quib'libet necessitatibus
impediti desiderij sui effectū dono
sp̄s scī osequant. Et paulo post. Hoc
aut nos n̄ ex nr̄a psuasionē defendim'.
sed aplica auctoritate sacris idoneo pbam'
exemplo. sequentes beatū petrū aplm qui
in ipso die quo omnium credentium nume-
rum pmissum sp̄s scī repleuit aduen-
tus trum milium pplm sua pdicatione
conuersum lauac' baptismatis consecuit.
qd' scā scriptura quę apłor' continet act'
fidelis hystoria docet dicens. His auditis
cōpuncti sunt corde. & dixerunt ad pe-
trum & ad reliquos apłos. Quid facie-
mus uiri fr̄s. Petrus u' ad eos. Penitē-
ciam inquit agite & baptizetur unus
quisq; u' in nomine dñi ihu xpi. & cetera.

Digna sane & iusta tanta dñi re-
uerentia quā equitas patribus in
rebus p̄a iura desiderat. ut quia fi-
lius non nisi in digito dī forte armatū
resurgendo de uicit. & uasa eius diri-
puit. mundauit. eque huic digito
dei scil' sp̄i scō aduenienti sic & filio

resurgenti suū respicientē opus. idē sacri
baptismatis effectus. maxime quia bap-
tismatis eiusdē regeneratio. p̄p̄a scī sp̄s
opatio ē. Ne cui' regenerationis sacramento
n̄ nulla sup̄ius sunt in scō pasche sab-
bato. simulq; de lectionib; & canticis
ad idē sacramentum pertinentibus quantū
p̄posita breuitas p̄misit exposita sūt
que digna q̄siti uidebantur. **Quid
pertineat ad scī sp̄s gr̄am lectio. temptauit
deus abraham.**

QUERTIAOJ nūc illud p̄tereun-
dū n̄ est. qd' ad baptismi gr̄am
p̄tineat illa quę de hac die legit' lectio
temptauit deus abraham. De qua re que-
rentib; facilis & apta patet responsio.
quia uidel' in illa quam celebramus
effusione scī sp̄s illud impletū ē qd' in
hac lectione pat' nro abrahe dñs dicit.
P memetipsū iurau. quia fecisti rem
hanc. n̄ peperisti filio tuo unigenito.
bndicam tibi et multiplicabo sem̄
tuū sicut stellas celi. & sicut arenam q̄
est in litore maris maximeq; quod ad-
didit. possidebit sem̄ tuū portas im-
morum suorum atq; in semine tuo bndi-
centur o's gentes terre pro qd' obedis-
ti uoci meę. Illud in quā n̄c imple-
ri ceptum est. quando sp̄s sc̄s apłor'
pectora in uisibilitē penetrans nouū
dedit sc̄sificationis signū. ut in ore
eorū omnium Geneta nascerent lin-
guar. Sc̄s enī sp̄s tūc omnib; dāri
cepit gentib; manifesto sup̄ genti-
les. corneliū & alios n̄ nullos ueni

ens signo qui una et sola dei benedictio est. qui a benedicitur omnes gentes in semine abrahe qui est christus. quem in utero uirginis idem spiritus sanctus prouenit in benedictionibus id est omnium gratiarum suarum effusionibus. ut de plenitudine eius nos omnes acciperemus. Tractus hanc lectionem idcirco nullus persequitur quia canticum patris abraham pro hoc facto nullum extitisse scribitur. quippe quibus uel cum quibus caneret non habebat unum et pene solus dei cultor. ideoque in terra alienigena peregrinus. Cetera ut super dictum est in officio sabbi paschalis per posse dicta sunt. **Quod in honorem septiformis spiritus. VII. sint officia quinta uacante feria**

In cunctis sacro sanctae solemnitatibus huius officii auctoritas spiritus sancti preminet. cuius et maiestas materia prebet. quod maxime in epistolis sumptis de actibus apostolorum clarum est. in quibusdam tamen euangelii uel his que ad introitus officiorum uel que dicuntur in offerendis non ad eo liquet insuper littere quod persona uel personam sancti spiritus operatione predicant. si si perscrutemur et ut ad latentia grana perueniamus spiritus sancti manibus confricemus. cuncta ad illi operatione atque ad baptizatorum competentem pertinere patebit in instructione. Sunt autem ab hoc sabbo usque ad aliud sabbum officia. VII. unum die id est feria. V. personam non habente. si de dominica mutuantur officia. uidelicet in ueneratione posita. VII. euulde spiritus sancti donorum. Sed in his eo contenti non erimus ut iuxta prepositum in officis queramus

para uel concordia. magisque officio nostre salutis in querendo uenerabimur. sancti spiritus diuinitate. Dignum quippe est ut per prophetica uel euangelica seu apostolica pensando dicta que in his congesta sunt officiis organistam antiquum suis exercitiis non retentem agnoscamus esse dominum. per seram cum in his quoque que hinc minus in littera personare uidentur magnificentiam in eductu complectatur in tro uere fideliter ponderato sensu. ut est illud. cybavit eos ex adipe frumenti et de petra melle saturauit eos;

Cur apostolus paulus eos qui in iohannis baptismate baptizati fuerant. nichilominus baptizari fecerit lectio actuum apostolorum. factum est cum apostolo esset chorinthi. et cetera. Cunctis huius hebdomade diebus lectiones de actibus apostolorum sumptis. sancti spiritus euulde ter predicant potentiam simul et gratia tenera nascentis ecclesie cum tanta dulcedine lactabat in fantiam. ut imponentibus manibus apostolorum loquerentur linguis fideles et prophetarent. Sed hodie dierna id est sabbi lectio unicam baptismi christi commendat dignitate. in eo quod paulum discipulos qui baptizati fuerant. in iohannis baptismate rebaptizasse immo quia baptizati non fuerant in nomine domini ihesu baptizasse commemorat. **E** causa autem manifesta est. uidelicet quia baptismus iohannis non ad eandem uirtutem pertinet. quam operatur in nobis baptismus christi. Primo quia iohannes bapti-

abbat in penitentiam. xpc uero in remis-
 sione peccatorum. Deinde quod maritimi
 est. iohannes n̄ baptizabat in nomine
 patris & filii & sp̄s sc̄i. que sola et unica est re-
 gula baptizandi. quam suo sanguine
 conscriptam saluator post resurrectio-
 nem suam & n̄ ante discipulis suis con-
 tradidit. Que tante uirtutis atq; auc-
 toritatis est. ut quantascūq; dicat quis
 inter aque mersionē si cuncta ex ordine
 quatuor euagēlica p̄curat. totamq; fi-
 dei catholicę de cetero expositionem
 orthodoxam. hanc autē solam omittat
 regulam. uerbum ad breuiatū qui-
 dem. sed cōsummans ego te baptizo in
 nomine patris & filii & sp̄s sc̄i. si inq̄
 istud omittat. n̄ fecit opus baptismi. atq;
 idō frustratus qui sic inunctus ē nichil
 omnino baptizari indiget. Quod si so-
 la hec uerba de p̄nta fuerint. quicūq; sic
 ille uerbi & aque minister quicūq; bap-
 tizet. siue coluba siue coruus. id ē siue cas-
 tus siue adulter. aut ebrius siue cat-
 holicus siue hereticus siue etiam iudo
 quis forte baptizet. et nullatenus bap-
 tismus licet iterari. ne tanti nominis
 inuocatio uideatur annullari. Vnde
 licet fere nemo dubitet. libet tam quiddā
 ad hoc pertinens in serere. qđ ecclēastica de
^{thamari} p̄ncipis hoc modo refert. hystoria.
Tempore quo apud alexandriā petri-
 nis diem alexander ep̄c agebat.
 cū post expleta solempnia conuenturus ad
 cōuiuiū suū clericos expectaret in loco
 mari iucino. uidet eminus pueroꝝ sup

oram maris ludum imitantū ut fieri
 solet ep̄m. atq; ea que in ecclē si geri oios
 est. Sed cū intentus diutino pueros in
 spectaret. uidet ab his geri quedā etiā
 secretiora & mystica. P̄turbatus i loco. uo-
 cari ad se clericos iubet. atq; eis que
 eminus ipse uidere ostendit. Tam ab-
 ire eos. & cōphensos ad se p̄ducere om̄s
 pueros impat. Cūq; ad essent. quis eis
 ludus. & quid egissent. uel quo in p̄cūc-
 tatur. Illi ut talis habet etas pauidi
 negare p̄mo. de hīc rem gestam por-
 dinem pandunt. & baptizatos a se ēē
 quosdam cathecuminos confitent̄ p̄th-
 nasium qui ludi illius puerilis ep̄c fu-
 erat simulatus. Cū ille diligent̄ in-
 quiret ab his qui baptizati dicebant̄.
 qđ in interrogati fuerint. qđ ue respon-
 derunt. simul & ab eo qui in terrogaue-
 rat. ubi uidet. scđm religionis iurē
 ritū cuncta constare. collocatus cū con-
 cilio clericorū. statuisse traditur. illis qđ
 integris interrogationibus & responsio-
 nibus aqua fuerat infusa. ritari bap-
 tismū non debere. sed ad implere ea que
 a sacerdotibus oios est.

Maxifestum est qđ baptismum
 iohis longe imparis fuisse uir-
 tutis a baptismo xpi. neq; ulla q̄stio-
 ne opus est cur apl̄s paulus eos qui tā-
 tum in iohis baptismate baptizati
 fuerant. nichilominū baptizari fecit.
 q̄ppe qui in interrogati si sp̄m sc̄m acce-
 pistis credentes. responderunt. Sed
 neq; si sp̄s sc̄s est audiuimus. In quo

factus liquet quate in perfectionis baptisui
iohannis fuerit in quo nec nominabat
is in quo sola baptisui subsistit uirtus
spis scs in quo baptizat xps sic idem
iohs ait. Ego uos baptizo in aqua.
ille baptizabit uos in spu sco. **Et** item qui misit me inquit bap-
tizare. ille inquit. **S**up que uideris
spim descendente sicut colubam et
manente ^{in eo} sup eu. ille est qui baptizat
in spu sco. **De perpetate consolationis**
scdm qua sps scs alius datus est

P A R A C L I T U S

Spiritus scs sic alia psona
est quam filius. sic perpetate con-
solationis sue qua consolatur nos ali
e paraclitus. ppter qd dei filius multa
de se ipso locutus ait. in hodierna lec-
tione sci eugli. Et ego rogabo patrem
et alium paraclitum dabit uobis. Quod
ut tandem comodius pate fiat. discre-
tione diligenti opus est ad cognoscen-
du quid pprie p filium. quid pprie
pat in carnis opetur p spm scm.

Omnium substantia carnatum p filium
conclata e. sic euglista testatur dicens

Omnia p ipsum facta sunt. et sine ip-
so factu e nichil. Sed omnibus ex-
ceptis que ad presens negociu n pntet.
de anglica et humana tantu substan-
tia dicendu est.

Omnis humana uel anglica ca-
tura. omisq; substantiales qua-
litates sine quibus nusquam illa potest
uel cogitari substantia. uidelicet

esse. uiuere. sentire. et discernere. que
naturalit in sunt. et ideo eade abesse
substantie n possunt p filiu simul
cu ipsa substantia codite sunt. Ad uero
bene esse. scie uiuere. recte sentire. prudent
discernere uel sapienter intelligere. acciden-
tales qualitates p spm scm apposite se-

Quas credo constat accidentales esse. quia
uidelicet assunt bono. et ab sunt malo
homini. uel anglo. natura uel substan-
cia permanente. Et nequis calumpnie lo-
cus patere uideat. sic dictu e has qua-
litates accidentales esse. cu ipse sps scs
cuius hec dona sunt substantia sit. sic
mulieri pculdubio accidens est fetam
esse. cu sem quo impregnata e. uel il-
lus de quo et p quod semen in eam infu-
sum est substantia sit. Sed ut ad
pposita redeam. numia patumit pe-
nitiam qui solius creatis potentie
beneficiu assecuti. solis nature sue to-
nisutentes que p uerbu creata sunt
nec dum meruerunt superioru orna-
tu. que a patre et filio dant p spm
scm. Amplius uero miseri sunt qui
illa nuquam accipere merent. qua-
libet dicit dñs. Ve uobis quia habe-
tis consolatione uram. Apli aute
n eiusmodi erant qui nuquam ac-
cipere merent. uclum tam diuine
dispensationis ordo poscebat ut iam
acciperent. iamq; p ficerent. Et qd in-
ter eos dei filius erat. quod nondu
spu dato cu illis loquebat. et iter
eos ambulabat. p patio tempus erat.

quo mentib' eorū p̄ eundē sp̄m in fide
 r̄unt. p̄ quē in utero uirginis huma
 ne nature fuerat unit'. Q. uodq; dicebat
 eis rogabo patrē meū & aliū paractū
 dabit uobis ut maneat uobiscū in et̄
 nā: tale ē ac si sponse amanti quę dix
 erat osculet̄ me osculo oris sui dicat i
 ter oscula os amici post parietē stans
 p̄ fenestrā respicientis. Viriā parietē
 hunc q̄ oscula nr̄a uir p̄ fenestras ad
 mittit. diuidens in t̄ te uentriq; me
 um eburneū distanctū saphiris. &
 meo erim' duo in carne una. fietq; p̄
 in fusoriū seminis ut ultra sterilis n̄
 sis. Cū enī hec ante passionē suam lo
 queret̄ dñs ad huc statat paries inuis
 citariū. id ē originale peccatū in t̄ ho
 mines ac dñm. Corpalis aut̄ p̄sentia. r̄
 tamq̄ os erat dilecti q̄ tot osculis ami
 cam alliciebat. quos doctrinis uel mi
 raculis ecclesiam in paucis discipulis ad
 huc paruulam ad fidem in uitabat.
 Sed sicut sola nūquam amicum con
 cipit osculo. sic anime illoz in p̄reg
 nari non poterat̄ utate ubi qd' ē se
 men dī pat̄s nisi p̄ ingressum sp̄c sc̄i
 copula dei nr̄arūq; animarū p̄fice
 retur. & per illū usq; ad interiora
 uentris earū sem̄ qd' ē ubi dei p̄fer
 retur. Quo. facto. statim rennuit
 solati anima eoz in tēpalibus seu
 naturalibus humane creature bonis.
 & idēco omnē rerū seculariū conso
 lationē respuerunt quia memores
 fuerunt dei. id ē intellexerunt

deū esse in cō p̄rabilit̄ dignius & al
 tius bonū. & hoc intelligentes delec
 tati sunt. De hac pat̄is & sui cognitio
 ne: paulo superius dixerat dñs. Si cog
 nouissetis me. & patrē meū utiq; cog
 nouissetis. Nam de qua cognitione dix
 nisi de exp̄into amoris. Si q̄dem exp̄i
 into copule. naturalis in sacra scripta
 tam honeste quam p̄pe dici consueuit.
 uir uxore. uel uxor cognouisse uirū.
 Q. ua similitudine quia cognoscendus
 erat deus ab ecclia p̄ passionē filij qui
 hec loq̄bat̄ acq̄sita. statim addidit. &
 āmodo cognoscetis eū. Et quia sic cog
 nouisse uidisse ē. continuo subiecit &
 uidistis eum. p̄teritū ponens p̄ futuro.
 quod c̄tissime futurū est. eo loq̄ndi
 more quo & paulo post dicitur ē. &
 iam n̄ sum in mundo. Quod si cui non
 placet. ostendat quom̄ alit̄ quam p̄ amo
 rem suū deus ueracit̄ uel utilit̄ cognosci
 potest. aut qm̄ iam uiderant patrē
 cū ipse filius nunc dicat. si cognouissetis
 me & patrē meū utiq; cognouissetis.
 In qua p̄positione. p̄cedens atq; con
 sequēs discipuli non coherere arbitrant̄.
 Unde ait philipp'. Vñe ostēde nobis patrē
 & sufficit nobis. de si dicat. Te quidē
 ostēdisti nobis & uidimus te. tantū
 patrē nobis ostēde. At ipse hunc
 illoz non app̄bans sensum. quia nichil
 super esse putabant. de filio quod non
 uiderent. cū & ipse sit deus qui eque
 ut ^{pat̄} corde uidet̄ sicut alibi dixit. bea
 tu mundo corde. qm̄ ipsi dñm uidebūt

ait. Tanto tempore uobiscū sum. et n̄
cognouistis me. Non enim cognouis-
tis. qui uiso me scdm̄ hominem. to-
tum uidisse putatis. Qui uidet me
uidet & patrem. Sed patrem non uidistis.
sicut ipsi fatemini. Ergo nec me uidis-
tis. quia ego in patre et pater in me est.
Quod n̄ localiter accipiendū ē nec sic esse
potest. sed hoc est quod ait. cognitio pa-
tris in cognitione filij. cognitio filij in
cognitione patris ē. Que utriusq; cog-
nitio p̄ sp̄m̄ sc̄m̄ fit. & hec sola ē cōsola-
tio sc̄orū in hoc seclō p̄gnantiū. qua sub-
leuati ferunt patienti immo gratan-
ter quod eos mundus odit. exprimat.
eicit. p̄sequit̄. flagellat. occidit. et tā-
men in p̄s̄is quam in aduersis orante
p̄ illis hoc sp̄u gemitibus in enarrabilis
p̄fectione habent flere sicut sc̄ptum
est. fuerunt in lacrimis meę panes die
Et utur quia fac nocte
p̄p̄a sc̄i sp̄s hec opatio est. recte ali-
paracletus dicitur est. sequit̄q; hec of-
ferenda. emittit sp̄m̄ tuū. & cetera.
Hoc enī alio paracletō dato. hoc sp̄u emis-
so creant̄ homines noui. & sic renouat̄
facies terre nr̄e. que maledicta ē in
peccato adē. & dampnata. spinas &
tribulos patulante carnis luxuria
germinare. renouat̄ inquam et ro-
uā p̄fert caturā. cui expectatio sic
ait ap̄ls. reuelationē filioꝝ d̄i expec-
tat. que in gemiscit & parturit usq;
d̄i in illa reuelatione filioꝝ d̄i reue-
let sem̄ d̄i. qd̄ p̄ hunc sp̄m̄ p̄mū ad

baptismi gr̄ā concepit. Inde consequenti
usu hortat̄ se ipsam p̄gnans anima
b̄ndicere d̄nm̄. p̄pter suam uehementē
magnificentia. Que benedictio uel gra-
ciarū actio sitantiū labijs fiat. adulatio
est apud d̄m̄. si autē corde diligente il-
lam quam laudat. magnificentiam.
beniuolentia p̄mū ^{app̄d eū} digna iudicat̄.
Unde recte magis internū anime spi-
raculū quā lingue plectrū hortat̄ ad
benedicendū d̄nm̄. Talisq; cōfessio
decora ē quam induit d̄ns. et eam
tamquā luminoso amicit̄ uestimēto.
Causa benedicendi d̄nm̄ magis in hoc
uersu exp̄ssa ē ex t̄ndens celū sicut pel-
lem. Nam p̄ hunc de quo loquim̄ sp̄m̄
sc̄m̄ ex t̄ndit̄ celum. id ē sc̄ptura p̄ph̄a.
ex t̄ndit̄ in quā sic pellis. in qua nichil
latet cū ex t̄nsa fuerit. Qui regis in
quit in aquis superiora eius. id ē excel-
lentē illis uia karitatis in donis sp̄s
sc̄i super infundis.
Comunionē ultimo festiuitatis
die manifestū ē ad donū sp̄s sc̄i
p̄tinere. de quo ait. Qui in me cōdit. flu-
mina de uentre eius fluent aq̄ uiuē.
Hoc enī dicit de sp̄u. que accepturi erūt
credentes in euoꝝ. **De p̄cessionē eiusdē**
S sp̄s sc̄i a pat̄e filio q; p̄cedentis.
ed quia p̄ positū nūc est n̄ solū
partū consonantia in officijs.
sed & diuinam querere potētiam
sp̄s sc̄i p̄ tereunda n̄ est hec sentē-
cia saluatoris. qm̄ n̄ sola cōm̄dat
dignitas sensus sui. s; & reuerenda

auctoritas dicentis: maxime quia cum clamore ut attentus faceret edixit. Sic enim scriptum est. In nouissimo autem die magne festiuitatis. stabat ih̄s et clamabat dicens si quis sitit ueniat ad me et bibat. et cetera. Itaque si auctores sumus non ingratum et tali oratore dignum non solum quid dixerit: sed et quali tempore dixerit. nam et hoc ad rem attinet. confideremus ueniuoli dociles et attentiores festus erat iudeorum scenophegia. Quod sit scenophegia nouerunt inquit augustinus. ^{ueritate} h̄c p̄ta legerunt. faciebant die festo tabernacula. ad similitudinem tabernaculorum in quibus habitabant ^{ueritate} cum educati in egipto p̄gnarent in deserto. Iste erat dies festus. magna sollempnitas. Celebrabant hoc iudei uelut reminiscerentur beneficia domini. qui erant occisuri dominum. In huius festiuitatis nouissimo die. stabat ih̄s et clamabat. inuitans ad bibendum. non qualescumque: sed quos querentes. Bene. In terra dum reminiscerentur ut dictum est beneficiorum domini. dirigebat ad eos clamor inuitantis ad portulum spiritus sancti. Nos autem educti de egipto in fidelitatis. liberati a captiuitate et seruitio spiritualis pharaonis et traditi in mare baptismi. tunc in heremo p̄fentis uite p̄gnantes habitamus in tabernaculis quae sunt ecclesiae. uel cenobia in quibus militamus donec ad regnum superne hereditatis perueniamus. Si ergo memores beneficiorum dei festa celebramus a malis operibus uacantes. et in contemplatio

ne diuine bonitatis exultantes. quia pro passionem unicus filii salutem nostram operatus est clamorem in uocantis audimus. in siti currimus. bibimus quia sic nobis benigna diuinitatis uena. scilicet spiritus sanctus aperitur. **Quo ordine fiat eadem pro**

Mecessio sancti spiritus.

Magna res et actio spanda quam considerare pro posuimus. scilicet quo ad caritatem suam ordine ueniat spiritus sanctus. Quod ubi animaduersum fuerit. clarebit et hoc quam recte in euangelio p̄cedens dictus sit. Ordo necessarius hic est. ut prius in caritate rationabili boni uoluntas excitetur erga caritatem. consideratio beneficiorum eius. Hec uero ut non de essent. ille pro pro filio suo non peperit. sed pro nobis omnibus. tradidit illum. Quo modo inquit apostolus. non cum illo nobis omnia donauit. Sed sunt homines ingrati qui sic in operibus mundi. nulla beniuolentia laudant dominum artificem quos apostolus p̄cutit dicens. qui cum cognouissent dominum. non sic dominum glorificauerunt aut gratias egerunt. ita cum predicant eis tanta karitas dei quod pro nobis filium suum tradidit. non ueniant magnitudinem beneficiorum. sed irrident ut stulticiam uerbum crucis christi. Tales spiritus sancti nunquam dignantur. quia deo odibiles in gratitudine nimia. legem naturalem peruariant. Natale namque est hominum amantem reclamare. et opus quod laude dignum quod uero indignum posse discernere. Quod quia uitio suo uideat quia sunt in gratia erga dominum

face nolunt merito sp̄s dī semetipsum
 n̄ edūt eis eosq; in desideria cordis ipsorū
 in mundiciā in passionis ignominie
 et in omnē repbū sensum sic ap̄ls ait
 t̄ditos derelinq̄t. At ū quorū uirtutū
 diaboli n̄ cocauit telum inuidie
 cognoscentes ex p̄bis mundi. artificē
 uenerant illū & beniuole sapientiam
 eius laudant in qualitate op̄m mag
 aut in carnatū & passum p̄ omnibus
 audientes dī uirtutē & dī sapientiam
 xp̄m diligūt. applaudunt. amplectunt.
 honorant. Unde ē illud in canticis;
 O leu effusum nom̄ tuum. idō adolescen
 tute dilexerūt te. Itaq; quemadmodū
 in sponsalibus p̄mū sponse ostendit
 sponsus. laudat genus. fortitudo p̄di
 cat. diuitie nuntiant. & forma com
 mendat. p̄ que om̄ia mutui effect
 uoluntariūsq; puelle erigit assensu
 et tūc demū p̄conuentū amoris is
 qui in suis placuerat totus in se ip̄so
 cognoscit. ita caror n̄r p̄ animarū
 n̄rarū in se exercit effectū. suorū ope
 rum ostensione. sueq; diuinitatis oī
 potētissime & in carnationis sacro
 sc̄ḡ fideli p̄dicatione. & de n̄ ubi se
 ipsum placuisse uidet. & fidenter
 accedit sicut de muliere forti sc̄p
 tum ē confidit in ea cor uiri sui.
 & plenitudinē sui amoris. idē sp̄m
 sc̄m in illam effundit. Ibi mani
 festat illi se ipsum. quod nūquam
 p̄ aliud fit n̄ p̄ hunc de quo loquim̄
 sp̄m sc̄m. Idō iam iā passurus d̄nt.

& post eandē passionē suam hunc sp̄m
 datur dilectionē attendi commendabat.
 uel ut dilectio cordis humani dilec
 tionis dei que est sp̄s sc̄s occurreret. lo
 cūq; p̄ pararet

Iam ut ad superiora reuertam. tale
 dilec
 functionis situm reuertat cū in tem
 plo stans. & clamans dicebat. Si q̄s sicut
 ueniat & bibat. Vbi & scenophogre fes
 tiuitas qm̄ memores beneficiorū dei ta
 bnaclā faciebant ut sup̄dictū est ad si
 militudinē tabnaclorū in q̄o habita
 runt p̄ desertū qm̄ de egypto educti sunt.
 festiuitas in quam magna solemp̄ta
 tis eius typ̄ erat. que n̄r in m̄tib
 splendere debet & replantibus b̄nficia
 dī que p̄ filiū suū redemptorē n̄rū
 magnifice nobiscū egit. & ob hoc sic
 entibus illū in se ip̄so contueri quē
 in tantis suis ex p̄s sunt b̄nficia.
 Ii his namq; clamor illo d̄m non
 surdas aures in uenit dicentis. si q̄s
 sicut ueniat & bibat. Et exponēs
 quā situm q̄rat. quid bibendum
 offerat ad iungit. Qui edat in me
 idem ē ac si dixisset q̄ situm me.
 Qui edat in me summa de uentre
 eius fluunt aq̄ uiue. Quid enī
 ē xp̄m edere. nisi xp̄m sicut.
 Plus q̄ppe ē multo edere in xp̄m.
 quā xp̄o edere uel edere in xp̄m.
 E redere xp̄o sub auditū qd̄ uerum
 dicat. uel edere xp̄m sub auditū
 esse. n̄ magnū est. Si q̄dem & de
 mone s̄ credunt. & con tre

misunt. At uero edere in xpm. i. p fide ambrando tendere i xpm ue nerari & amare ubum p qd facta sut omia. ampl' aut qd ubum caro factu est. & habitauit in nobis. Qui g sic fitu dat bibere de spu xpi. O quanta de in opia subleuat carura. ut cu carore suo unu eundemq; spm habeat. qui solus etnaru diuitiaru cumulus est. quo ita debruat et in plet uentet anime. ut de illo fluant aque uiue. scil' dogma ta diuine sapientie. ut merito dicat

Fons horroru puteus aqrum uiuen

CITRA UT SCIAM
 supra dictu e hic ordo consuetus hec p patio p petens ante ad uentum sci sps. ut pus bona caritate uoluntas erga carore exercet. p dicatione b nfi cioy eius. quia testante scptura que dicit. hominis est p parare animum. dñi aut gubernare lingua. itemq; do minu e dirige gillus eius. hac in qm scptura testante. naturale e ut hu man' affectus. id e bona uoluntas et ga caroris b nfacta moueat. Quod ubi n fit. in gntudinis uituu & supbien tis animi contemp' est. Nam qd au apls. deus eni e qui opat in nobis uel le & pfiere p bona uoluntate. sup dicte n repugnant sentencie. Si qd e hominis est animu p pare id e bona uelle dum rationali sensu bonu disci nit et appbat. sic idem apls ait. nam uelle ad iacet in. ds u' hoc ipsum uelle apatur. du gra sua causas agere

hōis edis
 pmeua
 ul
 hūc

atq; homini ostendere dignat. quaz in tunc uoluntas eius ad amandū dñi exortatur. Vbi gra. Pet apli fuit ut uellet parat' esse cū dño & in mortē & in carcem ire. sed hoc ipsti uelle opat' fuerat in eo pater. qui xpm filiu suu in hunc mundu misera rat. & huic reuelauit. Et quia iudeis in uidentibus atq; psequētib'. hic arceci apli suu uelle deo sicut iam dictu est. ac comodaliunt. idēco qd suu erat pfect' deus mittēdo il lis spm scim. quo accepto petrus q iam uelle habuerat. pfiere qq. ha beret scilicet ut potēter p xpo & in carere & in morte iret.

Cur pprie sps scs pcedens dicat. cum filia deo pcesserit. sic ipse ait. ego eni a do pcessi & ueni.

Coro & filius a patre pcesse rit sic ipse iudeis loquitur dicens. si ds pat' ur' esset diligeretis u tiq; & me. ego eni a do pcessi & ueni. merito qritur e ppe spc scs pcedens dicat. Ad qd facilis pmptraq; patet responsio. uidel' quia filius semel mis sus. semel uenit reditne mundu p in carnationis mysteriu. & sic omia p ip su semel y simul facta sunt. ita y p ipm omia semel y simul restaurata sunt. Prop' quod n p senta tēpe ait ego eni a do pcedo. s' p tūto pcessi in qd & ueni. At u' spc scs n semel ^{neq;} aq; cūcta simul electoy pectora plustrat. s;

diuisis temporibus uenientes modis diuisis
uisitat. id est gratiarum diuisione unumque;
deus ac dominus uarie dispensat. De cuius sanctifi-
catione ait filius. Pater meus usque in operat
et ego operor. Duplex enim est operatio dei.
Et de alio opere dei quod per filium operatus est.
scilicet de creatione omnium scriptum est. Qui ui-
uit in eternum. creauit omnia simul. Idcirco cum
de spiritu sancto loqueretur filius dicens. cum uene-
rit paraclitus quem ego mittam uobis a pater
spiritum ueritatis. presentem tempore ait. qui a pa-
tre procedit. Et sic iuxta corpus in terram
semel in celo formatum est. semper autem bene-
ficio solis ut ab illo illustretur indiget
quia lumine proprio non lucet. sic eccle-
sia sancta semel in baptismo nata est. sed
semper in terra presentis uite defectus
uariosque labores. gratia sancti spiritus uisita-
ri ac refici opus habet. Quia propter
uultus diuinitatis assistere satagit.
dominus cotidie creatori suo beneficium eius
gratias agit. ubi gratia. dum in sectione
eucharistie dignum et uultum esse confite-
tur illi semper et ubique. gratias agit. cum
celi celorumque uirtutibus suis quoque uo-
ces ad matrem deprecans. quia per christum do-
minum nostrum et ipsa condita et peun de bene-
dictum qui ueni in nomine domini redempta est.
Hac enim maxime beneficium eius in com-
meratione uultus creatoris sui occurrat.
et tanquam luna uel soli faciem corporis
obicit. sicque spiritum sanctificationis et in illis
quod forte nec dum accepunt inuitatur.
et in illis quod iam accepunt per directio-
nem muneris perficitur. Recte ergo spiritus sanctus

qui a patre procedit. solus procedens dicitur.
filius uero quia non procedo sed processit ait.
et ueni non procedens sed genit ut uerbum est
asserit. Processit enim ante omnia tempora de
corde patris nato. uenit ex tempore ex uirgine
uirgine in carnis uis. **Item unde supra.**
et quod spiritus sanctus sit capabilis humane anime.
quod est pro uerbo diuine substantie

Si prudentem uerba domini super
posita ad istum. quod loquitur de spiritu
quem accepturi erant edentes
in eum. si quis sciat in quod ueniat et bibit
et cetera. uerba et perfectam sancti spiritus diu-
nitatem in his que agnoscimus. de quibus num-
quam aliquid aridus et inanis bibit
macedonius. omnesque alii quicumque blas-
phemando in spiritum sanctum eternum delicti
rei quincunt. Quod ut manifestum
fiat. primo ponendum est aliud de quo
nemo dubitat. scilicet potum hunc non
carne sed spiritu percipi non ore sed corde non
palato sed ratione discerni. Quod autem
bibit. perfecto bibentis interiora penetret
suaque subtilitate capabile celsiora
atque ideo sui capacia implet receptacula.
Constat ergo quod spiritus sanctus humane anime ca-
pabilis sit eiusque penetret interiora. ut
pote quem illa bibit. id est in interiora super-
substantie recipit. At uero diuine sub-
stantie proprium est nichilque aliud huma-
num siue anglicum potest penetrare
spiritum propter ipsius omniumque creatoris domini.
cui dicitur tu solus nosti corda omnium
filiorum hominum. Hic in qua solus in

plet animā sp̄c. Nam qđ homo arreptus^{trici}
 a demone plen^{us} dicitur n̄ sic accipiendū ē ut
 malignus sp̄c sp̄m hōis substantialit̄ int̄
 ille credat. S̄ itq; enī ēat ē neut̄ altero a
 deo subtilior ut alt̄ alteri capabilis. alt̄
 uisue capax sit. Sed ita plenus demone
 quis esse pot̄. quom̄ mero aut febrī int̄
 dum n̄ in cōgrue plenus dicitur. Quod u
 itq; scđm corpus accipit̄ quia uenas
 neruosaq; uel omnes occultos meatus ce
 poris n̄ etiā anime substantiam in ḡlla
 febris aut ebrietas habitante illic in suis
 sedibus fatigat animā. Igit̄ sp̄s sc̄s d̄s
 est. quia capabilis ē humano sp̄y sic
 iam dictū ē. xpo auctore qui ad biben
 dum illū sitientes in uitat̄. animasq;
 sensu ē illd̄ apli accipimus. misit d̄s
 sp̄m filij sui in corda nr̄a. ut talia q̄
 plurima. *Itē de possessione sc̄i sp̄s. et
 q̄ in uero ut̄ in uero uisitacione
 uita illud qđ dictū est. sp̄s ū uult*

Spirat.
 Cor uero idem sp̄c humani
 cordis circuit p̄fundū. nemo
 quide scit nisi ipse qui accipit. flumi
 na aut̄ aq̄ uiue consequent̄ de uentre
 eius fluentia qui bibunt. de sapore m̄g
 nitudinē in suscipiueris agnoscunt
 Unde d̄ns in euāgio. Et uocē inq̄t̄ eius
 audis. s; nescis un̄ ueniat aut quo ua
 dat. flum̄ q̄ppe aque uiue id ē afflu
 entia salutaris doct̄ne que de uent̄
 fluit in xpm̄ edentis. uox ē sp̄s ubi
 uult spirantis. qui ubicūq; spirauit
 circūiens mentē uerū. fontē aque

uiue id ē sensū ueritatis efficit. riuūq;
 eius ad os dirigens corpora uoce in dunt
 ē in aures tuas emittit. p̄que aures ad
 animam p̄fert. cui bibenti saporis q̄li
 tas uerū phibet. quia sp̄c sc̄i uer̄ est. sc̄il
 dum in sinus pectori graciā multis
 p̄futura in electo uase cōponit. Si
 quide nec ipse qui accipit scit unde
 ueniat aut quo uadat. licet sciat ē sen
 ciat q̄ndo uenit aut q̄ndo uadit. p̄acta
 uisitacione sensibili. Quasi enī sibilū
 aure tenuit̄ ut ait gregorius subito per
 pit. atq; hoc est. qđ de inōphensibili sub
 stantia et̄nitatis cōspicit. Verū p̄illū
 in helya sibilū aure tenuit̄ frequentior
 quoq; uisitacio signat̄. q̄ diuinitatis
 sapore ḡtat. mens quociens in greplati
 onis sublimitate suspendit̄. De illa
 magis uisitacione ad p̄sens p̄tinet op̄.
 qua loq̄t̄ excellenti tūc mens humana
 clarificat̄. qm̄ ad publicū q̄s mittendus
 est. ut ad salute multorū flumina de
 uentre eius fluant aque uiue. s; sicut
 alibi sc̄ptū ē. ut a amore d̄ni concipies
 pariat. ē sp̄m salutis eius faciat sup̄
 tam. qm̄ missi sunt patres nr̄i apli &
 apli uiri. ē siq; sc̄bendi officio. magis
 quā accessu. uel p̄sentia corporis uiuā
 nobis aqm̄ emiserunt. qm̄ de hoc
 fonte saluatoris de hui^{us} sc̄i sp̄c habun
 dantia felicit̄ hauserunt. In his mag
 nificenti t̄ illud ad iplet̄. qđ in canti
 ciscantiq; dicit̄. Dilect̄ meus misit
 manum suam p̄foram̄. ē uenter
 meus in tremuit ad tactū eius.

4

Subito enim dñi nescit in silis sp̄s sc̄s &
quasi p̄foram in tertus anime claustrum
illabit. in tremiscentē p̄tinus
ad in troitū eius in firmitate huma
ni sp̄s. ob in solutū uigorē quē sentit
& pondus. At ipse qui illapsus apulsi
est. p̄m̄tē familiari dulcedinis sue
blandim̄to quasi osculo pauitanti
animā consolat. de in scdm̄ opus
ad qd̄ aiām illam p̄pat exurgens.
ubi gr̄a sic hoc intendit ut sicut
dictū ē de uentre eius fluant aque
uue. id ē latiora dogmata uite.
exurgens in quā currit anime u
terū et circueudo dilatat breuē
p̄uus et angustū mirabili suoz incre
mento circuloz. futurū eius signifi
cans in diuina scientia p̄fectum.
tanta n̄ nūquā magnitudine inun
dant. ac si unū de paradysi flumini
bus p̄dilatatū eiusdē aiē fluat aluē.
In terea mirat ipsa sui met amplitu
dine. uastūq; sinus sui de abulatozū
uere ter quaterq; beata. que sicut
sc̄ptū est quia diligit cordis mundi
ciā. p̄pter gr̄am labioz. suoz hab
amicū regem. uidel. xp̄m. a quo tale
p̄cipit donū. In pleca tandē m̄su
ra quā dare uult hic sp̄s. nam sic
sp̄rat ubi uult. sic et diuidit singu
lis. p̄ ut uult. ubi miraculū con qu
escit & anima in se ipsam reuertit
et tam uero recusare n̄ potest qñ
surgat & dilecto ap̄iat. id ē ad doc
trine ministeriū se accingat &

ea que clausa sunt xp̄o corda ap̄iat.
semper uoce n̄ nunquā et lit̄is a mo
uere contendens pessilū in c̄dilitatis.
sicq; p̄grediens ad publicū p̄ceptū gre
quitur qd̄ int̄ audiuit. Virruentur
fontes tui foras et in plateis aquas
tuas diuide. Incipit de die pentecoste
quomodo dies q̄ data ē lex quāq̄ge sim̄
cōputatura die q̄ in egypto agni immo
lat̄ est. cui sollempnitatis die sp̄s sc̄s da
tus ē.

Primo illud p̄tundū non ē
diem illum quo data est lex
in cui rei memoriā sollempnitatis
magna erat pentecostes quo die
sp̄s sc̄s ap̄lis dat̄ est. diem in quam
quo post t̄nsitū maris rubri data ē
lex filiis isrl̄ in monte sinay. plane
quāq̄gestimū fuisse ab imolatiōe
paschalis agni. Non nulli enī maxie
qui cōputandi scientie student cū
legunt quarta decima die m̄sis p̄
mi imolatiū fuisse agnum. m̄se
autem tercio tercia die m̄sis decen
dise dñm coram om̄i plebe sup̄ mō
tem synay. iam enī in qd̄ sc̄ptura
aduenerat dies tercius & mane in
claruerat & ecce ceperūt audiri to
nitra & cetera. cū in quā hec le
gunt mirant̄ & herent. numerū
quāq̄genariū. a quarta decima die
m̄sis primi usq; ad tercia diem m̄
sis t̄cu n̄ stare p̄bant̄. Nam cū
hebrei solos lunares habeat m̄ses &
luna p̄mi m̄sis un̄. xxx. dies hab̄

luna ū scđi .xxxv. pfecto .a.xiiii. die p̄mi
usq; ad tertiā diē m̄sis scđi n̄ q̄nq̄ginta
s; q̄dringenta nouē dies sūt. Itaq; n̄ p̄te
reunda ē q̄stio que b̄ m̄ solut̄.

Tercia q̄de die m̄sis scđi descendit do
minus ut p̄dictū ē sup montē syn
S; uide quod post hec seq̄t. Moysi q̄q;
dixit. Ascende ad dñm tu & aaron
et cetera. Solusq; moyses ascendit ad do
minū. & illi n̄ app̄p̄nquabant. Venit
ergo moyses & narrauit plebi om̄ia ū
ta dñi. atq; iudicia. de deinceps Et
mane ī quāt̄ o surgens edificauit alta
re ad radices montis. Et post pauca
dixit autē dñs ad moysen. Ascende ad
me in montē & esto ibi. daboq; tibi du
as tabulas lapideas & legē ac mandata
que sc̄psi. ut doceas filios isrl̄. Itaq; n̄
t̄cia die m̄sis q̄n dñs sup montē descē
dit. s; die .iiii. q̄n tabulas & sc̄pturā su
am dedit. lex data ē. Igit̄ diē dare le
gis ab in molatione p̄chalis agni q̄nq̄
gesimū extitisse planū ē. Qua die cū
dat̄ sp̄c sc̄s. mira nob̄ op̄m eius & cor
dia & m̄data. de qua sufficient̄ t̄ta
tū est asc̄is doctorū. Sciendū q; est
q̄d ex̄cepto legis h̄i dies. l. n̄ ab ipsa
p̄chali uespa qua ī molat̄ agnus. s; a
subseq̄ntē p̄ma sabbi in c̄p̄iebāt num̄
ri. Sic enī s̄ p̄tū ē in leuitico. fere
tis manipulos sp̄icaz p̄micias messis
ur̄e ad sac̄dotē. Qui lenabit eū corā
dño ut acceptabilis sit uobis alēa die
sabbi. & sc̄ificabit illū. Num̄abit̄
q; ab ipso die in quo obtulistis p̄mit̄

arū manipulos. & .ii. ebdomadas plenis
usq; ad alterā diē. explectiois. ep̄doma
de. vii. et sic offeretis sacrificiū nouū
dño ex om̄ib; habitaculis ur̄is. panes
p̄micias duos. & cetera. Itaq; a p̄ma
sabbi quā nos dñicam diē dicimus.
idē transacto magno die paschalis sab
bati. dies. l. in c̄p̄iebant numerari.
At ū dñs nr̄ illo die resurrexit. cor
pusq; suū uere nouarū frugū t̄re ur̄e
fascicū uerus ipse sac̄dos coram dño
dō patre suo leuauit. & sc̄ificauit.
Nihil q̄ q̄stionis remanet cur dies ille
quo sp̄c sc̄s dat̄ est. qui utiq; ad diē q̄
resurrexit q̄nq̄gesimus est. uideor q;
fuerit pentecostes. quia sic iam dictū
est. n̄ ab ipsa uespa paschali. s; a subse
q̄ntē p̄ma sabbi dies pentecostes in c̄
p̄iebant cōputari. Differam̄ itaq; dño
hac die panes p̄micias duos. i. pdu
obus illi gr̄as agamus. b̄n̄ficiis. sc̄i
q̄d uno eodēq; sp̄u suo. et olim uere
tribus legem ac mandata sc̄psit in
tabulis lapideis sic moyses in deute
ronomio ait. deditq; m̄ duas tabu
las lapideas sc̄ptas digito dei. digi
t̄ enī dei sp̄c sc̄s est. & n̄c nouus
id ē euaḡlicis pat̄bus gr̄am ī tabul
sc̄bit carnalib;. Solep̄nem q; aga
mus diem post septem septimanas
emittentē. & numero suo id q̄nq̄ge
nario iubilēi significantē. i. di
mittentē. q̄ ab om̄i debito dimis
si ad antiq̄m reit̄cē in possessionē.
quam p̄didim̄. sub peccato uenū

dati. Nam qm̄ post .vii. eplomasas festi-
uus hic dies erupit. sic post mundi circu-
itum in quo nūc laboramus ille dissecna-
liter festiuus effulgebit. quo iam n̄ labora-
bimus sed felici ocio cōpositq; solem uerū
festo diademate coronatū spectabimus
mirabim̄ laudabimus. Nunc scdm̄ offi-
ciū eiusdē diei de eodē spū s̄cō ut ceptū
est psequam̄ eplam̄ ī capite ponentes q̄
eius narrat ad uentvs. **Qd̄ significet
qd̄ son̄ factus ē de celo adueniente**

S pū s̄cō
sonus qui adueniente spū s̄cō repū-
te factus est de celo. signū fuit so-
ni qui in omnē terram exiit. erat ce-
lis illis quos nunc firmare ueniebat e-
narrantibus gloriā dei et firmato cōstan-
tissime fidei illoz annūciante opa manuū
eius cū magnifico ūbi thonitru a mi-
raculoz choruscationibus. Sic enī mer-
futurū erat. hoc spū p̄ os illoz in tonante
ap̄i p̄conia ut ad penitentiam cō moue-
re t̄ et cōtremiskere t̄ terra. et funda-
m̄ta montiū. id ē corda sup̄boz cont̄-
barent̄ a cō mouerent̄. audico qm̄ ua-
tus ē eis. nisi penitēciā egerint. Vñ
et in apocalipsi cū accepisset anḡs
turibulū y in p̄lisset illud de ige al-
tariū et missis; in terrā. facta sunt
tonitrua et uoces et fulgura. a t̄re
motus magnus. Nūc ignis ille mit-
tebat̄. un̄ a parauerunt ap̄lis disp̄-
tite lingue tanq̄ ignis. ille inq̄m̄
ignis mittebat̄ ī terrā quo anḡs ille
anḡs magni ḡsilij dudū ī pleuerat

aureū turibulū īmaculati corporis sui.
y n̄c assūptus in celū agebat qd̄ dixat.
ignē ueni mitte ī terrā. et qd̄ uolo n̄
ut ardeat. **Cur sp̄s s̄cō cuius natura ē in-
uisibilis uisibilē font ignē ostendit**

Quod ū forisq; uisibilis ostensū ē
ignis. qui utiq; n̄ erat ipsa que
in uisibilis ē substantia sp̄s s̄cō.
quod in — quam ignis uisibilis ostē-
sus ē signū nobis fuit diuine eius opa-
tionis. ut p̄fectus quos nouimus hui-
n̄ ignis. intelligamus quid hic ignis
hic deus. hic sp̄s s̄cō opet̄ in nobis. Est
aut̄ multiplex in rerū uisibilū natu-
ra uisibilis ignis cōmoditas. Celū ī sole
et luna. sycderibusq; miris ornatis
illustrat. t̄ram aut̄ n̄ solū fuso de sup̄
lumine letificat. s; a b̄n̄ficio caloris ad
gignendū puocat. a sinu eius recep-
ta nutrit semina. **P̄** t̄rea de siliciū
uenis except̄ y cōp̄ctibus alim̄tisenu-
trius noctē nobis alleuiat. absēq̄ t̄q;
diē lux agit emula. a in numerā
mortalibus p̄stat cōmoda quib̄ uicē
p̄sentis uiuat̄ in op̄ia. Adde qd̄ t̄ t̄
poris ex uisu d̄ni semp̄ ardebat ī al-
tari. sac̄dote uigū lingua subiigente.
qd̄q; cōsumebat holocaustū qd̄ sac̄ficiū
sic dicebat̄ eo qd̄ esset totū īcensum.
S; in ter cetera naturalia p̄clarū
hoc habet ignis. qd̄ diuisus ī parcel-
mutuati n̄ sentit de trinita lumi-
nis. Hoz omnium significatiōis re-
ferri ad sp̄m̄ s̄cōm̄ y opa eius. hūc q̄
litatibus assimilari nouerunt qui

scripturas legunt. Igitur quod in igne sp̄s
sc̄s ostendit̄ ē. signū fuit n̄ sibi s; nobis. qd̄
diuina maiestas eius ab ī uero signis loq̄
consueuit. **Cur cū pat̄s & filiū & sp̄s sc̄i
una sit substantia. magis sp̄s sc̄s dicit̄**

Hic ignis.
Hec illud o mittendū ē cur cū una
sit substantia pat̄is & filiū & sp̄s
sc̄i magis & pene sola p̄sona sc̄i sp̄s appellet̄
ignis. & n̄ nūquam ignis dñi ut ibi. In ig-
ne em̄ dñi deusabit̄ om̄is terra. Quod cū
mirū n̄ uidebit̄. si ad memoria reuocet̄ q̄
p̄ se uel naturalit̄ amor est iste sp̄s. Amor
inquam uel karitas qua pat̄ filiū uel filiū
pat̄ē diligit. sp̄s sc̄s ē. qui & bonitas uer̄
q̄ d̄r̄ est. Nam si querat̄ inquit augustin̄
q̄s om̄ia fecit. respondet̄ deus. Si q̄ras p̄ qd̄
puerū suū. Si q̄ras quare. quia bonus ē
omnia fecit. Et hec trinitas una est deus.
Itaq; amor dei sp̄s sc̄s ē. Amor aut̄ tā
sp̄ualis quā carnalis reūa ignis d̄r̄ est.
adō sensibilē calens. ut nemo amantū
calorem eius nesciat. Sed cū dō cōsubst̄
tialis amor suus sit. sic eodē amore suo
deus ignis ē. ut sine distinctione p̄sona
rū dicat̄ deus. & sit inuisibilis atq; in-
corporeus ignis iuxta illud apli. Et
enī deus n̄r ignis cōsumens est. Verim-
tam̄ ubi p̄sonarū distinctione opus est.
cū qd̄ cuiusq; p̄sona sit. p̄p̄t̄ distingū-
fiē d̄m pat̄ē uita in se in mortaliter
uuentē. filiūq; eius dicim̄ uer̄tam
et ī cōmutabile sapient̄ā p̄ quā u-
niuersam gōdit̄ caturam. sic sp̄m
sc̄m dicim̄ amorē eius. p̄ quē & cu-

priset̄ racionabilem & in habitare appetit
creaturā. Qui amor quasi ignis in-
mo ut uere ignis ad eandē appositam
sibi semp̄ tendit̄ racionalem creaturam.
sicut hic ignis uisibilis semp̄ ī appositam
tendit̄ cōpetentē sibi mat̄iam. de illo
igne quo cōflāt̄ n̄ cōsumit̄ creatā. sic
hoc igne uisibili cōsumit̄. ligna. fenū.
stipula. s; quē ad modū aurū & argentū
hoc igne liquecūt in cendio huius amo-
ris neq; cōsumunt̄. s; p̄sistunt & puriora
sunt. sic illo igne. ut ait ysaías camino
quē in iherusalē beata racionalis caturā
in cōsūptibilis liquecūt ī cendio huius
amoris. in torrente huius uoluptatis.
semp̄ pura. semp̄ liquida. semp̄ ardens.
amore. semp̄ fruens dō amatore. desi-
derando n̄ indigens fruendo n̄ fastidens.

**Cur ita sp̄s sc̄s in igne apparuit. ut
de eodē igne linguas q̄q; formare**

dignat̄ sit.
Con igit̄ constat recte sp̄m sc̄m in
igne apparuisse eo quod hic d̄s n̄r
ignis cōsumens sit. querit̄ & illud cur
sic in igne apparuerit ut ex eodē igne
linguas formare dignatus sit. S; &
hoc signo magnifice nobis eisdē sp̄s sc̄i
cōm̄dat̄ opatio. Sp̄s enī coeternus
pat̄ri & filio p̄ linguā q̄ maximā ha-
bet cōgnationē rū uō n̄ solū h̄ ex p̄t̄
sit qd̄ euisdē sit substantie cū eodē
d̄i uerbo. s; & hoc qd̄ p̄ ipsum d̄s pat̄
suū nobis eloquatur uerū sic ipse
in psalmo dicit̄. In lingua mea calamus
scribe. uelocit̄ scribenti. Namq;

ut ad ueritatem hunc eundem spiritum
 per illud psalmi uersiculum exprimitur. ipse
 qui in carnatione filii dei operatus est cum
 in carnatione ille psalmus epictulani
 um est. ipse inquam quod uerbum bonum de
 corde patris eructatum in utero uir-
 ginis humane nature uniuert. ne
 in lingua spiritus sanctus apparuit. ut idem
 ipsum uerbum in uerbis apostolorum interpretaretur.
 sic quod; comparandus calamo scribe ueloci-
 ter scribens. Quia propter congrue usus
 hic. lingua mea. cum procedenti eructatum
 cor meum. in officii quod; cantant apostolorum quod
 tam frequentius est in officii uirginum
Et recte quia uerbum hoc. in uerba
 nitatis plenius atque excellentius eruc-
 tatum est. uidelet ita ut inde carne assu-
 meret. in cordibus autem apostolorum ita ut in coe-
 pore uoce supra nobis audibile et in-
 telligibile fieret. Igitur quia spiritus sanctus illa
 dei patris lingua est. qua uelut cala-
 mo scribere uelociter scribens. bonum uerbum
 suum humane nature uelociter ut uoluit
 totum inscripsit. diceles opera sua regi. id
 est assumpto humane nature homini ut idem
 omnino quod ipse operari sciat. et possit. rec-
 te super apostolos ostensus est in lingua. quibus
 eadem uerbi in carnatione eius noticiam
 ut eloquenter predicare secundum ^{scripturas homine} ~~omnes~~ ac-
 tenuis idiote scirent. eadem calami ue-
 locitate interpretari ueniebant.

Per hoc maxime resonat
 in heretico euglio quoniam im-
 pletum est hic quod dicit illic. hec lo-
 cutus sum uobis apud uos manens

Paracletus autem spiritus sanctus quem mittet pater
 in nomine meo. ille uos docebit omnia
 et suggeret uobis omnia quaecumque dixero uo-
 bis. Ecce enim missus statim doctorem illum se
 proficit. qui iuxta promissum sponsi in mor-
 te agonizantis paracletus. id est consolator
 filius eius orphanis aduenit. Doctorem
 inquam quod illos doceat omnia. se hoc signo
 proficit dum ostendit in lingua. simulque
 omnium edocet gentium loquas. ut omnibus
 eloquentur hominibus ea de quibus soli doce-
 rant in trinitate dei magnalia

Quod non ut quidam opinantur. apti in tantum
 id est hebraea lingua loquuntur. ita ut cuius-
 gena sua uideretur. quod in uacuum ut ait be-
 da non loquentium esse. s. audientium.

Et non sic suspicantur non nulli
 sic in illorum uocibus omni loquere
 atque sermones audiebant. ut tam
 una tantum lingua scilicet hebraea loquen-
 tur. sed unicuique nationis homini
 sua lingua uideretur. quod ut ait beda.
 miraculum non loquentium esset sed audi-
 entium. id est non in illis qui loqueba-
 tur erat uera uirtus. sed in audien-
 tium auribus perditum immo error.
 id est non rei existentis erat sensus.
Non in qua sic egit ille spiritus ueritatis
 nec sic opinatur de illo quicumque prouide-
 ter discerunt. quod deceat magistrum
 illum qui omnem ueritatem docere ue-
 nit. Super est enim ut scripta quod; illorum
 que dispersi per mundum uniuersum di-
 uersarum linguarum hominibus mittere

dant. isti unus tantū id ē hebraice lin-
 gue litteris eos asser. aut scripsisse. om-
 nemq; hominē cuiq; lingue q̄cūq; uidi-
 set hebraycos illoz a pices. eodē miraclo
 sue lingue scripturā existimauisse. Qd ual-
 de ridiculū ē. Saltē nos latini excipiat.
 Nam de nobis certū habemus. quā scriptas
 quas hebrayce aut grece conscripserunt.
 absq; translatoribus legere nequimus.
 Illud q; consequē ē. ut quicūq; ipsi linguā
 audirent putarent hebreā. quācūq;
 uideret scriptam existimarent esse he-
 braycam. Qd nimis fruoluū ut dictū ē.
 in eptūq; & erroneū. scōq; spū pbat in-
 dignū p omnia. Nec difficile ē hanc p̄i-
 ptuosam suspiciōnē scripte q; auctoritate
 excludere. Et repleta sūt inqt om̄s spū
 scō. cepunt loqui uariis linguis. ut
 spē scōs dabat eloqui illis. Ceperunt loq;
 uariis linguis. et spē scōs dabat eloq; illis.
 scripturē ūba sunt. q̄b omnino repugnat
 id qd p̄dicta suspiciō connectat. hōq̄ban-
 tur ḡ nec falso uidebant loq; dabatq;
 uere sp̄s scōs eloq; illis. uere nouū canti-
 cū hoc. ut canimus. ponens sc̄ificationis
 signū. ut in ore eoz om̄ium generans
 cerent linguaz. Nouū in quā signū.
 S ignificabat enī qd ecclia dñm actenus
 notū sibi ī sola iudea linguis om̄iū
 gentiū deinceps esset locutā. Ita ū
 signū fuit ut causa q; efficiens p̄i-
 cipiūq; ess; future rei. Nam quom̄
 gentiū magistri fierent. n̄ p̄scien-
 tiam linguarū copiā habuissent. &
 ferendi cū eis sermonē. Quom̄ in

quā saltē respondiſsem am̄. sup̄ b̄ndic-
 tionē illoz. cū qd dīcent nesciremus.
 Turrim illi edificati erant. nē tēpe accep-
 to. ope diuino. turrim inq; cui cacu-
 men celos tangēt. p̄qm̄ futūm q̄sq;
 metuens iudiciū in celū fugere poss;
 et illi q̄ olim absq; dī magisterio soloq;
 humano ope. sup̄bia dice. turrim s̄
 extruere uoluerūt p̄quam ascendēt
 in celū. facta cōfusione linguarum
 cū p̄i esset t̄ra labi unī. & sermonū
 eorūde. diuisi cont̄ se ac dispersi sunt.
 Itē nē qm̄ dī os illic turris corporis xpi
 qd ē ecclia de un̄t & electis lapidibus
 p̄uulsum mundi recte & ordinate
 cōstruit. recte om̄s lingue ad hoz ar-
 tificiū om̄a reuocant. ne sic ibi cum
 q̄s p̄scēt lapidē ali-
 offererat. uicium. cū p̄cēt agm̄
 portagebat. trullam. ita & hic cū
 structores n̄ri ann̄. ciarēt pacem.
 nos suspicarem̄ bel- lū. cū p̄dicarēt
 regnū dī. nos pu- taremus glo-
 riam mundi. **Q**in agrue sp̄s scōs
 ui aptos hora. iiii. aduenit
 portuue sp̄s scōs om̄iū ar-
 bit sacra. m̄toz hora ter-
 cia sup̄ aptos ad ueniens. iunificū
 eandē horā dedicauit mulieris qua
 homines ad huc sobriū & carnalibus ci-
 bus ad huc ieiuni. p̄mū q̄rere debent
 regnū dī. Nam quia dñs n̄r qua noc-
 te tradebat post typicā agni cenam.
 sacram corpis & sanguinis sui tradi-
 dit eucharistiam. forte partū aut

nichil referri arbitremur utrum primum
ieiunium ad illud uite epulum accederemus.
At ille tunc et articulo tempore agebat ut tali
hora sacramentum illud condere non moraretur.
Ratione quia non ante summationem uereris in-
choandus erat ordo noui sacramenti articulo
temporis quia statim capiendus et ad passio-
nem ducendus aliud non habebat spaci-
um ut ante mortem suam hoc hereditatis
suis non seberet testamentum. Unde cum
illis tradens sanguinem sui calicem
dixisset bibite et hoc omnis hic est enim ca-
lix sanguinis mei et cetera statim ad-
didit. **V**ico autem uobis non bibam a modo
de hoc genimine uitae usque in diem illi-
cum illud bibam uobiscum nouum in regno
patris mei. Et quidem cum in regno patris
idem cum iam factus esset in
mortalis post resurrectionem
suam cum discipulis suis manducauit
et bibit potum et tunc primum tradere
illis corpus suum et calicem noui
et eterni testamenti. **T**anta si non magis
ordinate egit quia testamentum
ratum non fuit nisi ut ait apostolus moyses
in testamento. **I**gitur spiritus sanctus qui huius
et omnium sacramentorum auctor
et uirtus est con-
grue hora tertia dari dignatus est
ut tempus ostenderet quo sua quoque omnia
sacramenta dari uel celebrari magis
conueniret. **S**ed recte uniuersalis ecclesie
conuenit magis hac hora non forte dies
ieiunii sic congregari consuevit et dicta
hora tertia que ceteris illustrior est

ob honorem eiusdem spiritus sancti solemniter mis-
sarium celebrari astantibus choris cum psal-
lentio communi. **N**ec cuiquam hec diu-
na mysteria post cibum corporis nisi
urget ea que retardari non potest in-
stantis necessitas oportet.

Quod signa predicta spiritus sanctus uisibiliter quidem
ostendit. sed inuisibilis inuisibiliter opa-
tus est. et inuisibilis corda repleuit

Et hec quidem que predicta sunt gratia
secus uisa uel audita sunt in-
trinsecus autem omnis erat gloria cuius
hec deforis apparentia signa fuerunt.
Intus enim beati apostoli mundo corde animam
uidebant animarum suarum sancta mag-
na cum maiestate subeunte suamque
fortitudine largisflua dulcedine
tempore ut adhuc fragilia mortu-
lum hominum pectora non tam mira-
culo potentie trereret quam intimo
sensu gratie letificaret. **I**bi enim erat de
quo dictum est fluminis in pectus letificat
ciuitatem dei. **I**te spiritus enim meus super me
dulcis. **S**icut et uinum letificat cor hominis.
De quo et uideri quasi diuinitatem multo
auante pleni sunt isti. **I**bi inquam idem
in nouos utres cordium missum erat
feruendum diuine substantie mustum
spiritus sanctus sicut ait illis primitiensei dominus
christus. **V**os autem cognoscetis eum quia ap-
uos manebit et in uobis erit.
Quod non eo minus sic spiritus sanctus qui capabi-
lus est humano spiritu cum idem de pa-
tre et filio de beatissimo intelligi

In uobis inquit erit. Capabilis enim
 ut superius iam dictum est. humano uel
 angelico spiritus specie se est. Quod cum suffi-
 cere possit ad comprehensum esse ueritatis
 unitatem quodam hereticorum in sua potestate perfidie
 uerterunt argumentum. Dicit enim pa-
 tre filium esse minorem. spiritum quoque filio
 minorem esse hinc asserere uoluerunt quod
 in uobis sit atque humanarum patitur
 contagia animarum. Sed hoc dicendo pec-
 catores errauerunt. falsa locuti sunt.
 Consequitur enim eos ut nec patrem nec filium
 confiteantur esse deum. Paria namque in mo-
 eadem dicta sunt. sic exempli gratia hodie
 non probat euangelium. Ubi cum dixit; filius
 si quis diligit me sermonem meum serua-
 bit. peruenit adiectum. Et pater meus diligit
 eum et ad eum uenietur et mansionem
 apud eum faciemus. Igitur cum spiritum sanctum ne-
 gant esse deum eo quod dictum sit apud uos
 manebit et in uobis erit. consequitur ut
 nec patrem nec filium confiteantur esse deum.
 eo quod de patre et de se dicat filius. uenie-
 mus et mansionem apud eum faciemus. Sed
 his explosis et cum fumo suo cum quo de pu-
 tro abyssi tanquam locuste exierunt euen-
 tilatis. hoc potius in argumentum uerita-
 tis catholica fides arripit deum esse spiritum
 sanctum comprehendens. eo quod humano spiritum capabi-
 lis sit. quod per ipsum diuine est substantie sancto
 spiritus cum patre et filio commune. qui unus
 et solus deus nulli capax. siueque creature ra-
 tionali capabilis est. **Quod licet apostolus di-**
ctum sit de spiritu sancto. Sapud uos manebit.
Aprum tam fitu di signum fuerit.

quod dictum est iohi. super quem uobis spiritum de

Scedente sic colubam. a. manente in eo. in eo.
 Sciendum uero quia in eo quod ait dominus
 discipulis suis de spiritu sancto apud uos
 manebit et in uobis erit. longe differ-
 rentem modum mansionis ratio cogit ac-
 cipere ab eo quod in unigenito dei filio idem
 specie mansit. de quo dictum est super quem
 uideris spiritum descendente sic colubam. et
 manente in eo. hic est qui baptizat. Que
 manendi differentia si recte a. numadu-
 sa fuerit. simul et illud clarebit. cur cum
 tota trinitas apud dilectorem suum mansio-
 nem faciat. sepius et quasi singulariter
 hoc de spiritu sancto scriptura sacra contineat.

Manere spiritum sanctum in creatura sua du-
 mobus modis accipimus. Unus quidem
 modus est manendi cum illa creature sub-
 stantia per se ipsam creature replens substan-
 tiam semper inhabitat. quod de beatis an-
 gelis sanctoque; hominum spiritibus qui iam
 cum deo sunt carne soluti. non est dubitan-
 dum. De his autem qui ad huc in carne mor-
 tali sunt. non idem est arbitrandum. quia quomodo
 corpus quod corrumpitur aggruat animam
 multis uarietatibus subiaccit. et non
 quod dilatare corde si ualeat perfecti
 sunt. uisitacione illam merentur
 que ut ait Gregorius significat in hehya
 per tenuem aure sibilu. uirtutemque
 resumunt ut idem hehyas. qui post eum
 de sibilu regna uertit reges alios
 ungens. prophetamque; hehyeum. nunc defi-
 ciente animo trepidat. ut idem
 ierusalem qui paulo ante uerbo celum

clauserat et nē pp̄t̄ ūba mulieris p̄de
serta fugiebat. Alius ū manendi r̄idus
est. cū p̄fidē in habitare incipiens.
ecclesiam suā nūquā in f̄idelitate de
relinquit. uel cet̄eta carismatū do
na semel t̄buenis postea nūquam sub
trahit. Uerbi gr̄a. Paulo ap̄lo datam
sapienciā. n̄ sic p̄temp̄a distinxit
ut nē affluente dono sapiens. nunc
relabente fieret insipiens. Et de h̄
quidē modo dicit. Non te deseram neq;
derelinquam. De hoc in sup̄dicto. ante
inquit oculos tuos. quia ipsi auolare fe
cerunt. Itēq; de h̄ in sc̄ptū est. quia
quatuor animalia in cecidētia n̄ reū
tebant. s; unū quodq; ibat ante faci
em suam. idē in p̄posito suo p̄manebat
De in autē sup̄dicto. ibat inquit. reūte
bant. in similitudinē fulguris chorus
cantis. Nec quisq̄m mortaliū exiit
in quo hic sp̄s qui diuini amoris sub
stantia ē. eterna statione requiescet
p̄t̄ illū uirū unū quē septē mulieres. i.
vii. hui sp̄s gr̄a. semel app̄henderunt
sempq; tenuerūt. p̄ p̄t̄ qd̄. et dictū ē sup̄
quē uideris sp̄m̄ descendētē et manē
tē in eo. n̄ qd̄ tē. p̄mū in illū sp̄s des
cendētē q̄ppe. qui totā eius pleni
tudine in se corporalit̄ habitantē ab ip̄
sa cōceptione habuit sic sc̄ptū est quia
sapiencia edificauit s̄ domū. scidit
columnas septē. id ē sapiencia di pa
tris in edificatione. uel conceptione
sui corporis. statū. vii. sp̄s sc̄i gr̄as ad
hibuit. s; f̄ideli p̄sori et testi eius

signū oportunitū datū ē. ut sciret qua
le de illo testimoniu p̄hibere deberet.
S c̄lm̄ fide autē c̄eta carismatū dona. sin
gulis p̄uit uult ipse diuisa semp̄. ut dic
tū est. in ecclesia sua sp̄s sc̄s habitabat.
Que dona quia p̄ p̄t̄ sc̄i sp̄s opa sunt.
idēco sepius et quasi singulariter
ut sup̄dictū ē. mansionē sc̄i sp̄s in
nobis sc̄ptura sacra cōmendat. cum
tota t̄nitas capabilis sit. et mansionē
sibi in nobis faciat. quia nē in nobis
p̄gnantib; p̄ illa dona sua sp̄s sc̄s in
habitat. i futuro autē et̄nis cōpl̄grib;
ipsa t̄nitas in habitabit substantia.

Qd̄ ubiq; n̄ nisi d̄s c̄e possit. unde sp̄s om̄i

Hic repleuit orbē terrarū d̄s est.
Nichilominus et p̄ hoc quod can
tamus ad in trinitū sp̄s d̄i re
pleuit orbē terrarū diuinā eius ecclesia
catholica p̄dicat potētiam. Quis em̄
n̄ d̄s in ec̄c̄l̄is p̄t̄ orbē t̄rarū replere.
et om̄ia pot̄ cōt̄nere. Nisi deus hic et̄
diuisis ap̄lis orbē terrarū. quom̄ uno
eodem tēpe poss; om̄ib; ad esse. S; bi
gr̄a. thome in india. petro ul; pau
lo rome. Immo cū annos singulos
tā sabbo sc̄o pentecostes. quā sabbo
pascche baptismi sac̄menta sc̄a cele
brat ecclesia. quod absq; sc̄o sp̄u nulla
uolēt̄ uirtutē habē. quo in in toto
orbē terrarū quo iam ecclesia diffusa
est poss; ad esse. ut in fontes plenti
do eius ubiq; descendēt. ubiq; sp̄ita
lis equitatus pharaonis. id ē peccatorū
om̄i t̄bas fluctibus op̄iret. Sic enī

orbē terrarū illū replere dicim⁹. ut eccliam
 uniuersam q̄ p orbē terrarū ē diffusa. intel
 ligē debeam⁹. Mundi enī elem̄tas. ut cor
 pib; inanimatis diuinitas n̄ caprō. f. sc̄m
 eccliam ubiq; implere recte credit⁹. Qd̄q;
 magis dignū. uerūq; diuine maiestatis
 ei est signū. ipsū eiusdē ecclie caput
 implet xp̄m. sic scriptū est. Iste autē
 plen⁹ spū sc̄o. reḡsus ē a iordane. Diu
 nam q̄ ei ubiq; testam̄ eē presenciam. cantā
 do in m̄tatu. sp̄s dñi repleuit orbē terra
 rū. iam dicto sensu hui⁹ enuntiationis
 illud respiciēte. qd̄ ad eccliam adhuc
 paruulā. s; toto terrarū orbē diffunden
 dā. id est xp̄i discipulōs repleuit. p̄gem
 tis more eorū p̄ signo uniuersis orbē ter
 rarū linguis. Quod ū seq̄tur. & hoc qd̄
 continet oīa scienciam̄ habet uocis. cur
 sapientia dixerit manifestū est ex eo qd̄
 addidit. p̄ hoc q̄ loq̄tur iniqua n̄ po
 t̄t latere. ut qd̄ p̄misit. n̄ libābit ma
 ledictū a labis suis. qm̄ renū illi testis
 est d̄s. n̄ cordis ei⁹ seruator ē uer⁹. & lingue
 illi⁹ auditor. Per que constat sic esse dictū
 scienciam̄ habet uocis. ac si d̄isset. nouit
 qua m̄te q̄sq; loquat⁹. Uerūtam̄ in ratioē
 p̄sentis officii scienciam̄ linguarū respicit. q̄
 rū diuinitatē dando fidelib; suis magnifi
 ce p̄batur scienciam̄ se habē om̄iū. p̄ que po
 test uox humana uariari. **Quod sp̄s sc̄i**

Beffusio uocis sit diuini op̄is confirmatio.
 bene suprascripto sc̄i sp̄e op̄i congruit
 hec offerenda. Confirma hoc d̄s qd̄
 op̄at⁹ es in nobis. Nam ut nouerim⁹. quia
 sp̄s sc̄i effusio. tot⁹ diuinitatis confirmatio

fit. hoc p̄mo dicendū ē quod ante ad
 uentū eundē sp̄s sc̄i. in aptis suis dñs
 op̄at⁹ sit. fidem utiq; in illis op̄atus ē.
 q̄ ex ore petri. p̄ om̄ib; sonuit. tu es xp̄c
 fili⁹ d̄i uiui. Sed hec qm̄ infirma fuerit
 ante qm̄ sp̄s sc̄s adueniret. cunctis iust
 sciencib; q̄a petri⁹ idem aptōrū princeps.
 unū ancille uoce territ⁹. illū quē ut
 iam dictū ē. xp̄m filiū d̄i uiui confes
 sus fuerat. se nosse negauit. Vbi ue
 ro sp̄s hui⁹ donum accepit. nec romani
 p̄ncipis imp̄iū timuit. s; usq; ad mortē
 confitens eadē morte sua xp̄m clarifica
 uit. fidem q̄ sp̄s sc̄s in aptis confirmauit.
 atq; ideo bene ut dictū est in offeren
 da cantim⁹. confirma hoc d̄s qd̄ op̄at⁹ es
 in nob. ut p̄ eundē sp̄m̄ fides eadē in no
 bis confirmet⁹. sub ungentes a tēplo ratio
 qd̄ est in ierlm̄. id est ab ecclia aptica.
 que utiq; cepit ab ierlm̄. & a iudea. sicut
 alibi loq̄tur ipse dñs. q̄a salus ex iudeis ē.
 Per eundē inq̄m̄ sp̄m̄ confirmari possum⁹.
 q̄a p̄t̄ hunc q̄cqd̄ credim⁹. q̄cqd̄ bapti
 zauit. q̄cqd̄ molimur. infirmū & uacu
 um eē conp̄batur. Nam & ceti sc̄i ordine
 sup̄noꝝ sp̄um̄ quidem firmati
 sunt uerbo dñi. ut in sua natura ra
 tionales eēt & eēt. sed sp̄i oris eius
 om̄is uirt⁹ eorū firmata ē. qua in simili
 tudine d̄i. id est in sc̄itate p̄sistunt. Vn
 de alibi scriptū est. Sp̄s ei⁹ ornauit celos.

S reliquis p̄sentis ebdomade
 officis. cū pene om̄ia sc̄i sp̄s nomen
 p̄sonent⁹. gr̄am. sola possunt euglia
 facē questionē. quid ad adueniret ei⁹ p̄t̄

neant sollempnitatē. Quapropter de illis bre-
uit̄ aliqd̄ dicendū. ad hoc dūtaxat. ut eoz
cū singl̄is officiis quib; deputata sunt ap-
pareat concordia. **De officio sedē ferie.**

Feria sedā legē hoc eugl̄ium. Sic d̄s
d̄s dilexit mundū ut filiū suū uni-
genitū daret. ut oīs qui credit in ipsū
n̄ peat. s; habeat uitā et̄nam. et reliqua.
Hoc quod dictū est. n̄ q̄dem p̄ se q̄ ius li-
quet qd̄ ad p̄sentē p̄neat sollempnitatē
s; que p̄mittitur lectio actū aplōy con-
fidata. confestim quasi luminis radi⁹ cau-
sam et̄ elucida. Loq̄ntē inq̄t petro ceci-
dit sp̄s s̄s sup̄ gentiles qui audiebant
uerbū. Abstupuert̄ ex circumfusione
fideles q̄ ueniāt cū petro. q̄a & in natio-
nes gr̄a sp̄s sc̄i effusa ē. c̄cā. Ierico nāq;
predictū eugl̄m. cū hac ponit̄ lectione
actū aplōy. ut comp̄t̄ hoc opus sp̄s
sc̄i quo genib; penitentiā ad uitā dedit
non ē factū mutabilitate consiliū. cū fili⁹
ante qm̄ pateret̄ idem uoluerit. licet
p̄ se ipsū c̄ gentib; predicare noluerit.
Imo discipulos mittens dixit eis in
uitā gentiū ne abieritis. Nam qd̄ hic
aut pet̄ in uitate conperit. q̄a non ē p̄so-
nar̄ acceptoz d̄s. sed in om̄i gente q̄ timet
d̄m & opatur iusticiā acceptus ē illi. hoc
in eugl̄io testat̄ fili⁹ d̄i. dicens missū se
ēē non ad iudiciū. s; ad salutē totū mun-
di. & subiungens absq; distinctione iudei
atq; gentilis. ut om̄is q̄ credit in ipsū
non peat. s; habeat uitā et̄nā & c̄cā
q̄ sequit̄. Adco nichil q̄dem p̄ se gentib;
predicauit a p̄s. sed de illar̄ salute. sui

q; apud illas gl̄ificatione multa predicta.
Sic ysaac nichil q̄dem p̄ se ipsum iuniori
filio suo iacob de afferendis sibi met̄ cibis
mandauit. s; p̄ concorporatē illi coniugē
rebeccā iacob subintroduct⁹ est. cū ille
b̄ndictionē esau primogenito suo dare
disponēt. Nam ysaac a p̄m. ^{esau} iacob p̄m tu
daicū. iacob gentile. rebecca mat̄. signi-
ficat sc̄i sp̄s gr̄am. Rebecca namq; consu-
lente. id est sp̄u consiliū prudente. ^{adu} uiti
o ille fili⁹ sc̄i gentiū p̄t̄s ingredit̄ ad xpm̄
tardante foris esau & occupato in uenato-
rib; id est priore p̄lo intento certimonis
carnatib; Inḡditur inq̄m iunior p̄t̄s cū
obseruantiā decē mandatorū legis. que
tradita sunt p̄lo priorū. & scientia legis
& ip̄har̄ p̄notatur. uelut ille iacob a ma-
tre indut⁹ est ualde bonis uestib; esau
habens circa manū collū q; pellicias be-
doz. & aptā p̄ferens confessionē peccatorū
cibos offerens. & fidem q̄ opatur p̄ dilecho-
nē. eandē p̄cipit b̄ndictionē q̄ in aptōs de-
scendit. sic audiū in supradicta lectione.
Adhuc loq̄ntē petro cecidit sp̄s s̄s sup̄ om̄s
q̄ audiebāt uerbū. & erāt loq̄ntes linguis
& magnificantes d̄m

Magnitudinē tantē b̄ndictionis hic
introm̄ inuit. Cibauit eos ex adipe
frum̄ti. & de petra melle sacrauit eos.
Per hoc enī felicitas gentiū inuit̄ que
p̄ sp̄m sc̄m interiorē sacre scripture. tam
qm̄ hoīes racionales p̄cipiunt medullā.
cū iudei carnales tantū exteriorē. ut n̄ ra-
tionalia pecora sectent̄ p̄teā. Sermonāq;
diuini frum̄ti. in quo licet̄ superficies

palea. sensus uero spiritalis. qui a nobis queritur
medulla est. Unde liquet quod spiritus sanctus. quasi
pinguedo diuine substantie sit. de quo in
psalmo dicitur. sic adipe et pinguedine reple
atur anima mea. quia uidetur et inspiratio
uerbi dei pinguedine nostris animabus inseritur.
Cibatur inquit ecclesiam de genibus; ex adipe
firmata ut dictum est. saturauit etiam e
os melle fluente de pectore. et doctrina et
sapientia. et solutione archanoꝝ que processerunt
de domino ihesu. in quibus sunt omnes thesauri
sapientie et scientie absconditi. Propter
quod de eodem spiritu in comunione dicitur. Spiritus
sanctus docebit uos quocumque dixero uobis.
Offerenda innotuit non dubie ad hoc
ipsi congruit. quod per spiritum sanctum apparue
re fontes aquarum. et intellecte sancte scripture
prophetarum. **Idem spiritus ipse ex catholica non
datur ecclesiam.**

In officio tercie ferie predicatur nobis ex tra ca
tholica ecclesiam non posse dari spiritum sanctum. so
lis que apostolice fidei presulibus esse datum. ut per
impositionem manus ipsorum. huius que con
firmandi uel ordinandi accedunt. accipi
ant eiusdem spiritus sancti donum. Sic enim habet
que in hoc officio posita est lectio actuum
apostolorum. Cum audissent apostoli qui erant ihero
solinis quia receperat samaria uerbum di
uinitus ad eos petrum et iohannem. Hondum
enim in quemquam illorum ueniat spiritus sanctus. sed
baptizati tantum erant. in nomine domini
ihesu. Tunc imponebant manus illis et ac
cipiebant spiritum sanctum. Et ut sciamus non
in apostolice fidei ianuam intrari debere in
sanctam ecclesiam. nec aliter accipi spiritum sancti gra

tiam. congrue lectioni huic coniungitur
hoc euangelium. in quo dominus ait. Amen amen dico
uobis qui non intrat per ostium in ouile ouium
sed ascendit aliunde ille fur est et latro et
cetera. Passim plures patrum sententie
reperiuntur quibus confirmatur talium sacramenta
spiritum quidem pietatis habere. ut autem
autem et abnegare. quomodo palmes cum fu
erit abscessus de uita. palmes quidem est
si iam fructificare non potest. et manus cum
abscessa fuerit de corpore. manus quidem
est. si corporis uitam sensum que in se recte non
potest. Quapropter cum baptizati a talibus
catholica reuertuntur ecclesiam. non quidem
repeccatur in illis lauacrum carnis. si quidem
baptizati sunt in nomine patris et filii
et spiritus sancti multe que hereses sic quoque
baptizant. per impositionem manuum acci
piunt spiritum sanctum. que foris ut dictum est
accipe non possunt. Hoc ergo ut supradictum
est officio declamatur foris non dari spiritum sanctum
sed intras per episcopos quorum est manus imponere ex
successione apostolorum. quorum et illa uox est in
introitu manus imponentium et dicentium.
Accipite iocunditatem gratie uite gratias agen
tes deo qui uos ad celestia regna uocauit.
Quod de apostolicis sumptum episcopis. parce
a uita decoratum est. Nam pro eo quod dominus
ait accipite spiritum sanctum. isti uerecunde
utentes et uice dicit accipite iocundi
tatem gratie uite. Siquidem paulus ad corin
thios scribens. qui ab eiusmodi furibus
et latronibus quos in supradicto euangelio dominus
peccat. multipliciter subuersi fuerant
et a pseudo apostolis. quia gratia uitae sumit ait.

Et in alio loco. Grās inq̄t agentes dō-
cētā. Catholicorū q̄ppe atq; orthodoxorū glā
ē. quod postuī inrauerūt ouīe. r̄ p̄ fidem.
illorū q̄ non suā ut hereticorū. s; dī glām in
spū scō querūt. Unde & in cōmumone ca-
minī. Sp̄s qui a patre p̄cedit ille mecla-
rificabit. Quod idem ē acsi dixisset. Sp̄m
q̄a patre p̄cedit. q̄cumq; dabit ul' accipi-
ent. n̄ suā s; dī glām l' glificationē querēt.
In offerenda quoq; portas celi apuit dñs
donū scī sp̄s predicat. quo scripturē sacre
ap̄l's r̄ pap̄l'os nob̄ ap̄te sunt. ut manna
uerbi dī plueret nob̄ dñs in abundantia.
quorū auctoritate ecclia catholica ab in-
surgentib; in se hereticis exaltat. sic in se-
quentia uet̄u canū. *De ieiunū estatis. s̄r.*
in ipsā pentecostes ebdomada celebrādi.

In officio q̄rte ferie p̄dicam̄ eā que p̄ sp̄m
sc̄m data ē ecclie multiplicē sciētā con-
sonantib; maxime his q̄ ieiunio deputa-
te sunt euglicis ac p̄phicis lectionib; Ille
namq; lectiones triū dierū ieiunū. magi
consonant officiorū paratib; reliq̄s n̄ solū
sensu. s; m̄dum & iurā. ut ille inuicē
karitas dī diffusa ē in cordib; nr̄is. q̄de
lectione eplē que ieiunio deputatur
sumpt' est. Unde satis eccliastrice & hoc
romana censet auctoritas. ut semp̄ in
hac facta pentecostes ebdomada. siue
tardē siue tēp̄uis c̄mni occur̄tāt. ie-
iuniorū celebret̄ sollempnitas. quod ab
antiq̄s quoq; p̄finitū ēē ap̄l'icis n̄ dubia
ip̄orū testant̄ scripta. Non enim ab ul-
lis tractata ē noua hec allegoria sc̄m
quā uisum ē quibusdā nr̄orū. a prima

ebdomada marci tres obseruare ebdoma-
daz esse res ebdomades. usq; ad natale dñi.
ad similitudinē tessare ebdomadū q̄s ma-
chis in xp̄i gnatione contexit. S; quia
primū ieiunū ueris. secundū estatis
ē. & c̄mni quadragesime nūq̄m ante
ueris ieiunū. pentecostes ū nūq̄m an-
estatis occur̄t in troicā. placuit iure
uenāde matri romane ecclie. in p̄ma
q̄dragesime ebdomada. & in ipsā pen-
tecostes sollempnitate ieiuniorū eorūdem of-
ficia p̄figere. nec unq̄m p̄pter uelocita-
tē aut tarditatē terminorū eadē confim-
dē. Nec ū contristat aut obsecurat s; ma-
gis illustrat obseruantia ieiuniorū illā
de aduentu scī sp̄s sollempnitate. q̄ppe
quia delicia scī sp̄s deliciaz carnalū
fastidiū impoſtant electorū m̄tib; r̄ q̄
sponsus ablat' est. ieiunandū est filiis
eī. hoc spū scō patactio sic suā dispen-
sante grām & consolationē. ut delecten-
tur gemitib; menarratib; gemitēs
ut colūbe. gemitūq; p̄ carni habē-
tes. Igitur hec officia sc̄m ieiunū
quom̄ suis in partib; consonent. bre-
uiter ē ap̄endū. *De officio q̄rte ferie
multiplicē ecclie sciētā p̄ sp̄m sc̄m
esse datao.*

Primo officiū quartē ferie muta-
plice ut sup̄ dictum ē predicat
ecclie sciētā. quia iuxta qd̄ ait da-
niel p̄transibit plūm r̄ multiplex erit
sciētia. studio uiroz illustrū. qui
spū scō illuminati s̄t. de libris moy-
si paucis q; p̄pharū scriptas. tanta

creuit copia libror. ut nos legentes tam
qm lassu conuue plura relinqhentes uide
am abfistere. Hoc mystice scim nob immu
te euglm de qnq panib; & duob; piscib;
saciatis qnq; mltib; uotum. xiv cophun
et fragmētis impleta sunt. Aucti sunt
enī dñi bñdictione. scī sps effusione signi
ficante quo dato lex & pphē. mē studia
tractantū. sic illi panes mē ora comedē
tū multiplicati sunt. De quo spū in lec
tione pma dicit sapiā. quia sps dñi re
pleuit orbē terrar & cecā. Et ysaias in
lectione scda. Holi tamē seruo mī iacob.
& rectissime quē elegi. Effundā enī aq̄
sup sitientē. & fluenta sup aridā. Expo
nens qd dixert. effundam inqt spm
meū sup semen tuū. & bñdictionē meā
sup gnationē tuā. His consone precant
intron? dñs cū egderetis corā pto tuo rē
faciens eis. habitans in illis. Hic siqdem
particulatē de psalmo. la vū. sumpt
est. q psalm? tot? de exaltatione xpi. et
ecclie glificatione cōposit? est. Nam pp
dictam scientiā & cecā karismata sps scī
egfusus ē dñs. r not? factus ē in conspectu
ppli xpiani. pspertū iter faciens eis: re
motus uidl pristinis errorū laqueis. Et
qa predicti doctores scī quoy & illa uox
ēē potest in offerenda. meditabar in mā
dans tuus q dilexi ualde. q meditandodi
ligenē sacras exposuere scripturas. id
ipsum dicit om̄s. & non sunt in eis scifina
ta bñ in cōmunionē recitat? eis illud dñi
dictū. qd amplectuntē ipsi. pacē meā do
uobis. pacem relinquo uobis

*De officio sexte ferie synagogā p fidē
esse resuscitandā.*

Sexta pulchro & mirabili my
sterio significatur in euglio nobis
illud qd futurū de synagoga spam? uidl
qd tandē p fidē xpi suscitanda sit qnē
p inuidia mortua ē. ex quo sps scī grā.
uenientē de gentib; eccliam suscepit.
Mulier nāq; que a fluxu sanguinis tactu
fimbrie de uestimto saluatoris sanata ē
eccliam de gentib; archisynagogi filia
quā idem dñs resuscitat. synagogā que
nē ut dictum ē p infidelitatē mortua
ē significat. In quo illud mirabile ual
de est mysticū q; quod qn filia nata ē
archisynagogi. cē mulier ista cepit in
firmari. & qn hec sanata ē cē illa obit.
Sic enī scriptū est in euglio. qa puel
la erat annor. xii & mulier fluxum
sanguinis patiebat? annis. xii. Quid
pulchri? quid conuenienti? Ham qn
in abraham ysaac & iacob. synagoga
nata ē. gentilitas sordib; ydolatrie
tamq̄ fluxu sanguinis cepit langue
re. Et qn trahente & suscipiente spū
scō testificatus ē in cornelio hec sanata
ē. tunc synagoga inuidens. & indignā
uite etne se iudicans mortua ē. Sed
iterū reuiuifcet. postqm plenitudo
gentiū subintroierit. qd presenti
futura predicatur grā sps scī. Huic
in p̄eunte pphica lectione dñs sub no
mine ciuitatis sue syon. Exultate
filie syon & letamini in dño. q dedit
uob doctore iusticio. descendere fa

ciet ad uos ymbre matutini & serotini
a principio. Per ymbre matutini & serotini
doctrina significat euangelica. que illis & p
mo tpe tamq matutini ymber missa est
& nouissime tamq serotini mittenda est
Et comedetis inqt uescentes & sacra
buntur. & laudabitis nomen dni dñi
q fecit uobiscum mirabilia. Comedetis
inqm n cibū qui p̄t. s; qui p̄manet in
uitā eternā. de quo ad introitū in p̄so
na ei' que suscitanda ē dicitur. Repletur
os meū laude tua & cetā. Quap̄ter nec
illud a mysterio uacat. qd cū puellam
dn̄s suscitasset additū ē. & iussit illi
dare manducare. Refecta enī interi'
dicit. id qd in offerenda canim'. b̄ndic
tiā mea dn̄o & cetā. Et tē magis uni
ūsalit̄ impletū erit qd in cōmuniōne
canim'. Sp̄s ubi uult sp̄uat. uult ha
bens potestātē cū uult uadē ad gentes
uictū uenire ad iudeos. ubiq; sua se
uoce p̄d̄ens. q̄a nemo potest dūcē dn̄s
ib̄e nisi in sp̄u sc̄o **De officio salbi
duos populos gentile & iudaicē pacem**

et concordiam habent.

Sabbō officio duoy concordia p̄p̄oy
p̄signatur. iudei scilicet atq; gen
tilis. q̄ candē uno eodē sp̄u se illumi
natos p̄fitentes. agnitū ambo sine cō
troūsia sequunt̄ xp̄m. Duo namq; ce
ci q̄ in euanglio referunt̄ illuminati.
hos duos significant p̄p̄os. qd̄ pre
eunte lectione eplē manifestum ē
Quib; enī nisi iudeoy parit̄. & gen
tilū duob; cont̄ se inuicē rixantib; po

pulis paulus ait. iustificati q̄ ex fide
pacē habeant ad dn̄m. p̄ dn̄m ih̄m xp̄m.
Quod sup̄iora legentib; atq; intelligenti
bus clarum ē. ubi longa & ualida disputa
tione causat̄ iudeos & ḡcos om̄s sub pec
cato eē. nec illos excusabiles eē p̄pter ig
norantiā dī. nec illos iustificari potuisse
ex opib; legis. & om̄ib; eque necessaria
eē xp̄i grām. Quib; omnib; sub peccato
conclusis tandē infert. Iustificati q̄ ex fi
de & cetā. Itaq; duo ceti illuminati mysti
ce duo sunt p̄p̄i. quoy & illa uox ē in in
troitu sup̄io de p̄dicta lectione eplē
karitas dī diffusa ē in cordib; nr̄is p̄ in
habitantē sp̄m et̄ in nob;. Adeo ieiunium
fieri p̄senti ebdomada ratio ul̄ auctoritā
exigit. ut maxime officis consonent̄ lec
tiones & euanglia ad ieiunū p̄tinentia.
Sed et lectiones q̄nq; si considerent̄. sp̄s
sc̄i grām testant̄. om̄s quidē significatio
nib; rei cōpetentib; q̄dam aut̄ & ap̄t̄s uo
cib;. ut hec p̄ma iohelis p̄ph̄e. effundā
de sp̄u meo sup̄ omnē carnē & cetā. Sc̄da
quoq; qua dī. m̄mādicis q; septē ebdo
madas plenas usq; ad alterā diē exple
tionis ebdomade septime presentē solēp
nitātē contingit. quā n̄māctis a pasche die
septē ebdomadib; p̄ aduentu sp̄s sc̄i cele
briant̄. q̄ magna & apud antiq̄s in memo
riā date legis festiuitas ebdomadarum
erat. & apud nos in memoriā date gr̄e id
ē remissionis peccatoy iocund' uibeles
ē. Et q̄a post factā duoy concordia po
p̄loy. in breui dn̄s uentur' ē. recte filius
absentiā sponsi deflentib; & cū desidio

rectū et expectantib; illa solantis uerba in cōmuniōne canunt. Non uos relinquit orphanos. ueniā ad uos iterū et gaudebit cor ur̄m *qs singla officia que pdic*

ta sunt singl' sp̄s dōns quemāt.

Nunc in quo singlis donoy sp̄s sc̄i singla conueniant officia breuiter p̄stringendū ē.

Prima duo sabbi & sequētis diei p̄tecostes officia. sp̄m sapie & intellect' pdicant. Sapientiam namq; & intellectum ap̄t̄s dedit. ut sic sabbo cantauim' flumina de uentre et fluent aque uue & intelligēt scripturas sic ipsa die p̄tecostes legim' dño p̄mittente. Paracleti autē sp̄s sc̄s quē mittet pat̄ in nomine meo. ille uos docebit om̄ia. et suggēt uob' om̄ia quecūq; dixero uobis. Eisdem enī & sapientes q̄ nōssent qm̄ debent p̄ferre sermonē & intelligentes scripturarū mysteria nō ignorarēt qui hacten' idiote fuerāt & sine latet' celeste magisteriū reddidit.

Sc̄te ferie officium ad sp̄m consiliū p̄tinet. q̄a de assūptione genitū dñi collaudant. quoy salus dñi in secreta dñi uoluntate eēt. ipsi ap̄t̄i illud ignorabāt consiliū. donec petro diceret in excessu m̄tis. qd̄ dñs sc̄ificauit tunc cōmune dixeris. quo loq̄nte postmodū cecidit sp̄s sc̄s sup̄ om̄s qui audiebant uerbū. qd̄ idō ut sup̄dictum ē cōmemorat officium.

Tercie ferie officium ap̄t̄os & eoy successores cōmendat. in eo qd̄ aduer

sus fures & latrones qui aliunde ascendunt in uirtute outū. i. adūsus pseudoapostolos ul' heresiarchas confortari sp̄m fortitudinis audēt dñi causa exposcit & dicunt. nā gl̄a ur̄a sum'. & gl̄ant' non insipient' sed ueritate dicentes. Quapp̄ter hoc officium ad sp̄m fortitudinis p̄tinet.

Quarte ferie officium sp̄m scientie pdicat. qd̄ maxime exurgitio claret. quo b̄ndictione dñi panes multiplicati referunt. de cui' rei mystico sensu sup̄ius iā dictum ē.

Sexte ferie officium respicit ad sp̄m pietatis. Opus enī pietatis ē quod dñs puellā resuscitat. iubet q; dari illi ad manducandū. immo qd̄ p̄ illud significatur. q̄a mortuā nunc synagogā in fine resuscitans p̄ fidē. replebit os et laude. ut piā eloquat' iusti iudicij dei confessionē.

Sabbi officium ad sp̄m amoris p̄tinet. q̄a uidl' cū duo ceci sup̄radicti. i. duo ap̄t̄i suū parit' agnouit' illuminationē. ipe erit dies iudicij. q̄ causa amoris. et amoris erit etiā electis.

Nec mirū hunc ordinē officiorū descendendo a sp̄u sapientie ad sp̄m amoris deducti. paschalis ū ebdomade officia ascendendo a sp̄u amoris ad sp̄m sapie p̄duci. q̄a p̄hec descensus ad nos sp̄s sc̄i. p̄ illam ū n̄r ascensus ad ipsū digestus ē. quod plen' dictum ē in eisdē paschalib; officiis. *Incipit liber undecim' de sc̄a trinitate.*